

VAN DE DEKEN

Met blijdschap geven wij kennis



mr. M.W. Guensberg

Het Hof van Justitie te Luxemburg heeft op 19 februari 2002 na een jarenlange procedure tussen Wouters Advocaten (gelieerd aan Arthur Andersen) en Price Waterhouse Belastingadviseurs BV enerzijds en de Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten anderzijds arrest gewezen. [Zie ook de eerste artikelen in dit nummer, *red.*] Het enorme belang van de zaak voor de advocatuur en de rechtspleging gecombineerd met het gegeven dat zes jaar procederen een enorme investering van tijd, energie en geld heeft gevergd, deed ons met buitengewone spanning naar de ontknoping uitzien. In de loop van de ochtend van de negentiende februari kwam het arrest beschikbaar op de site van het Hof. (Wat zou het goed zijn als de Nederlandse rechtscolleges hun uitspraken ook zo snel toegankelijk zouden maken.)

In een tijd waarin getornd wordt aan de onafhankelijke vertrouwenspositie van de advocaat is het een verademing dat de rechter de wezenskenmerken van het beroep handhaaft

De Samenwerkingsverordening moet worden aangemerkt als een besluit van een ondernemingsvereniging in de zin van art. 81 lid 1 EG stelt het Hof vast. Op zichzelf geen reden voor vreugde want de Orde houdt vol dat art. 28 van de Advocatenwet en de toelichting daarop eigenlijk tot een andere conclusie dwingen. Onze blijdschap houdt echter verband met de kern van de beslissing van het Hof. De Samenwerkingsverordening maakt geen inbreuk op mededingingsregels aangezien de Orde zich redelijkerwijs op het standpunt mocht stellen dat de verordening, niettegenstaande de daaruit voortvloeiende mededingingsbeperkende gevolgen, noodzakelijk is voor de goede uitoefening van het beroep van advocaat.

Geheel in lijn met wat de Orde steeds heeft betoogd is het Hof blijens het arrest van mening dat de Orde het recht van zelfregulering onverminderd kan blijven uitoefenen indien de Orde maar in redelijk-

heid kan menen dat de te stellen regels noodzakelijk zijn voor de bescherming van de essentialia van het beroep van advocaat. De regels van de Orde hebben alle betrekking op de noodzakelijke handhaving van de onafhankelijkheid, partijdigheid, kwaliteit en geheimhoudingsplicht van advocaten. De huidige regelgeving van de Orde voldoet daarmee aan de thans duidelijk bevestigde criteria.

In concreto leidt het arrest tot een duidelijke bevestiging van het verbod op geïntegreerde samenwerking – dus samenwerking met directe of indirecte deling van winst of verlies of met enige deling van zeggenschap – met accountants. Als gevolg daarvan kan de onafhankelijkheid van advocaten en met name ook nakoming van hun geheimhoudingsplicht worden veiliggesteld. Het belang daarvan kan niet worden overschat en daarom zal nauwgezet op de stipte nakoming van de Samenwerkingsverordening worden toegezien. Alleen advocaten die de essentialia van hun beroep koesteren en die mogelijke bedreigingen ervan zoveel als redelijkerwijze mogelijk is op afstand houden, voldoen optimaal aan de bijzondere eisen die een rechtsstatelijke samenleving aan hen moet stellen.

In een tijd waarin om vaak minder begrijpelijke redenen toch al getornd wordt aan de onafhankelijke vertrouwenspositie die de advocaat zijn cliënt moet bieden, is het een verademing dat de rechterlijke colleges die in de zogenaamde 'NOVA-case' een oordeel hebben geveld, handhaving van de wezenskenmerken van het advocatenberoep hebben laten prevaleren. Gelukkig maar. Voor advocaten, maar vooral voor diegenen die van de diensten van advocaten gebruik maken.

De inhoud van dit stukje illustreert hopelijk dat het werk van Ordebestuurders vaak uitermate interessant is. Wij hebben er grote behoefte aan om u zoveel mogelijk bij dat werk te betrekken. Schrijf u daarom in voor één van de vijf symposia in het kader van '50 jaar Advocatenwet' (zie het opgaveformulier in dit Advocatenblad). U geeft dan mede vorm aan het Ordebeleid op middellange termijn en uw deelname is goed voor de door ons allen zo gewenste Ordedemocratie. ■